

8489

ΠΑΝΑΓΙ
ΕΧΕΜΠΛΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ

BS680

.E84

H3

1783

c.1

1080044880

25

~~200-6~~

José Angel Benavides.

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA ALFONSO BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

6/12/82 MICROFILMADO R-13

APPROBATIO.

Exempla Biblica à Reverendissimo D.
NICOLAO HANAPI edita, & in utilitatem
concionatorum novis titulis aucta denuo
imprimenda esse cenfeo. Augustæ Vindelico-
rum die 10 Martii Anno 1783.

Imprimatur.

Datum ex Reverendmo Vicariatu
Augustæ Vindelicorum die 10ma Martii
Ao. 1783.

THOMAS JOSEPHUS
de HAIDEN,

JOSEPHUS ANTONIUS
STEINER,

J. U. D. Eminentissimi ac
Serenissimi Archiepiscopi &
Electoris Tyrentis, Episcopi
Augustani &c. Consil. Ec-
clesiasticus, & Provicarius in
Spiritalibus generalis.

SS. Theol. Doctor, Eminentiss.
ac Sereniss. Archiepisc. Tre-
vir, Episcopi Augustani Con-
siliarius Ecclesiasticus, major
Pœnitentiarius, Consistorii
Assessor, Visitator generalis,
ad insignem Collegiat. S. Mau-
ritii Canonicus, & librorum
Censor.

PROOEMIUM.

Tanta pollet excellentia officium prædicationis, quod Christus Dominus & Salvator noster, dum vitam hanc viveret, illud exercere nunquam dedignatus fuerit, & discipulis suis ante suam in cœlum ascensionem ad universorum salutem exercendum faciendumque præceperit: *Marci 16.* Euntes, inquit, in mundum universum, prædicare Evangelium omni creaturæ. Evangelium nempe prædicandum instituit, non inutile Philosophorum ac Poëtarum vanitates, aut proprias fictiones, ut nunc a multis, Evangelium erubescens, fieri perspicue cernitur. Contra quos Christus ait: *Luce 9.* Qui me erubuerit, & meos sermones, hunc filius hominis erubescet, cum venerit &c. At cur sic obsecro? Nonne Deus hujus

PROOEMIUM.

hujus mundi sapientiam stultam fecit? Nonne sapientissimus Paulus vas electionis, Prædicator veritatis, & Doctor gentium Evangelium prædicabat? *Rom. 1.* Ait enim, se non erubescere Evangelium.

Prædicator itaque, assumpto tantæ dignitatis munere, omni studio & vigilantia, totoque mentis affectu Christum, ejusque discipulos imitari studeat, utilia magis, quam subtilia diligentius exquirendo.

Divinam igitur sanamque doctrinam, & non indoctas sequi fabulas conetur, vel ob inanem gloriam, perpolitio sermone, diversas, & pene infinitas involvendo sententias, sciolus videri. Nam quæ scientia tam digna, tam nobilis, tam præclara, tamque sublimis inveniri poterit, quæ divinæ æquiparari valeat? Cum ipsa, ut divus quoque testatur Augustinus, omnium Gentilium scientiarum subjecti nobilitate, tum etiam solidæ omnino, & indubiæ veritatis excellentia præstet, ac e mediis Philosophorum tenebris, ceu sydus fulgentissimum, elucescat? Tot insuper ac tanta in se uberrime continet, ut vel indocto culibet foecundissimam suppeditet prædicationem. Quæ tamen omnia eò majoris sunt ponderis & valoris, quo sublimiori autoritate, ac certiori, ut dixi, veritatis lumine conspiciuntur.

PROOEMIUM.

Concionator igitur sermones suos copiosus & nobiliter dilatare poterit, sacratissimam exponendo Scripturam, ejusque saluberrimis verbis, sententis, ac exemplis utendo, quam si cujusvis alterius scientiæ, licet exquilitæ, materias, vel cujuscumque hitoriz gesta pertractaret. Et quoniam, ut clare patet, antiquorum gesta & exempla ad excitandas hominum mentes, animosque movendos tanti sunt roboris & potestatis, ut nil aptius, nilque fortius inveniri queat; siquidem majorem vim secum asferre videntur, & eorum, quæ dicuntur, plenior tribuere cognitionem, quam verba: idcirco hoc apud me perpendens, zelo charitatis ductus, universa fere exempla, in utriusque Testamenti libris dispersa, quadam brevitate, ac sub diversarum materiarum Titulis, eo quo scivi ordine, in unum redigere laboravi. Formalia vero textuum verba hic non invenies, quod brevitatis causa factum esse cognosces.

Cæterum non te moveas, optime Lector, si aliquid me hæc exemplum, quod ad hanc vel illam materiam applicari potuerat, omisisse, vel aliquid etiam uni materiæ, quod fortasse alteri congruentius tribuendum erat, dedisse deprehenderit, quoniam homo sum: fatisque tibi videatur, hoc in libello nobiliora & utiliora omnia copiosissime contineri.

PROOEMIUM.

ri. Quæ profecto mirum in modum utriusque hominum saluti conducent, si habita semper loci, temporis, & audientium ratione, eo modo & ordine, quo sermonis materia exposulare videbitur, fuerint enarrata. Nam placidis aliquando mitioribusque verbis utendum erit, durioribus interdum, fortiori ac vehementiori quodam Spiritu prolatis. His enim modis auscultantium animi deliniri & allici facile poterunt, & eorum mentes admiratione quadam repleri, ac ingenti stupore concuti: quo fiet, ut ea, quæ dicis, adeo tenaciter memoriæ infingantur, ut nulla possint oblivione deleri.

Hoc unum postremo te admonitum velim, idem exemplum diversis tam virtutum, quam vitiorum materiis nonnunquam deferre posse: quod ut clarius apertiusque intelligas, unico duntaxat exemplo declarabo. Joseph optimus adolescens, ut habetur in Genesi, procaci Putipharis uxori ipsum sollicitanti, ut suis inhonestis voluptatibus indulgeret, acquiescere noluit, & hac de causa carceri traditus est &c. Hoc exemplum multa continet, & respicit, ut puta juvenum constantiam adversus res venereas, & castitatem, ac servorum fidelitatem, item mulierum infidelitatem, falsitatem, volubilitatem, insatiabilitatem, mendacitatem, maxilliam, arrogantiam, & crudelitatem maximam.

nam. Respicit rursus inconsideratos homines, eorumque nimiam & credulitatem, & levitatem, atque imprudentiam; nam Putiphar mentienti uxori cito & leviter credidit, ac innocentem, nulla præmissa inquisitione veritatis, damnavit. Super hoc denique poteris de occultis Dei judiciis, & justitia, atque misericordia, & providentia verba facere, qui, cum sit iudex æquissimus, & misericors, neminem in se sperantem derelinquit, sed potius inopinatis sublevat subsidiis, quemadmodum Joseph, quem per hanc viam exaltare voluit, fecisse legitur.

A. Abne-

A.

Abnegatio sui ipsius.

Abraham exiit omnem amorem erga terram, cognationem & domum suam, cunctaque relinquit ad imperium Dei.

Gen. 12, 1.

Idem superat amorem naturalem erga unigenitum suum filium, paratus illum propriis manibus immolare, postquam a Deo iussus fuit.

Gen. 22.

Levitæ sine ullo respectu ad proprium sanguinem occidunt vituli cultores, quia iussu Dei hoc eis mandaverat Moyses. Hinc tam uberem accipiunt a Moyse benedictionem.

Ex. 32, 27. Dent. 33, 8, 9.

Elifæus omnia sua relinquens sequitur Eliam.

3. Reg. 19, 19.

Eleazarus non admittit illicita propter vitæ amorem, morique maluit, quam vivere cum peccato.

2. Mach. 6, 18.

Job voluntati Divinæ omnia posthabuit amorem erga sua bona, suos liberos, suum proprium corpus.

Job. 1.

Hianapi Exempla.

A

Apo-